HACI ÖMER HÜDÂYÎ BABA VE DÎVANI (10)

(...dünden devam)

Kalb-i âşık Hâlik-ı ekber ile olur ferah[1]

Gece ibadeti onu derin huzurun kucağına atıyor:

Her seherde saçar Hak feyz eder “Oh!”[2]

Kamu müznibânı tathîr eder oh[3]

Ve yüksek ahlaka ilişkin altın öğütlerini halk diliyle şöyle anlatmıştır:

Gel etme sırr-ı Hakk’ı fâş, dahi kimseye atma taş

Bir gün gidersin dünyâdan, işin olur uhrâda yaş

Sakın dünyâya aldanma, bunu sana kalır sanma

Yoktur bakası inanma, ederse ger senî bir baş

Bir kimseyi incitme gel, hiç verme işine halel

Muhtaçlara gel tut bir el anlara daim yedir aş

Kimseye kemlik dileme, kibredip ağır söyleme

Düşeni azar eyleme hiçbir gönül yıkma adaş

Hüdâyî gel görme hakîr velev ki olsa bir esîr

Gerek kebîr gerek sağîr ednâ görüp oynatma kaş

---

[1] Âşıkın kalbi, ancak Büyük Yaratanla sevinir.

[2] Hak her seher vakti feyz saçar, “Oh” der

[3] Bütün günahkârları temizler, oh

***